

Nr. 1/2006 - 25. ÅRGANG

Historielagsnytt

Vi vil vise fram bygda vår! Se side 5

Skoger og Konnerud
Historielag

Vestbygda skole våren 1939

Dette bildet er tatt utenfor inngangen til Vestbygda skole våren 1939. Alle, uten en (Kristian Gravdal) i bakerste rekke, gikk ut av skolen året før – i 1938, men de ble innkalt til fotografering for at det skulle bli med endel fler. Det er brukt pikenavnet på alle jentene. Bildet er utlånt av Bjørg Engelkor (Åserud) Navn og opplysninger er nedskrevet av Helge Furuvold. Fotografen het Borgen og bodde i huset der Anders Borge bor, på Nordre Flåten.)

Foran fra venstre: Jørgen Borge - Bård Håkonsen - Thorbjørn Kaspersen.

1.rekke fra v.: Nelly Syvertsen - Anders Borge - Helge Amundsen - Ragnhild Knutsen - Ruth Kaspersen - Tordis Berntsen - Bjørg Engelkor - Jenny Gravdal - Inger Knutsen - Ellen Kristiansen - Knut Knutsen - Rudolf Knutsen - Per Skjeldrum - Åge Kristiansen.

2.rekke fra v.: Ingerid Pedersen - Inger Johanne

Borge - Gunvor Hyllseth - Gerda Solbakken - Eli Gravdal - Evelyn Engelkor - Gudrun Halvorsen - Tordis Kaspersen - Harald Kaspersen - Jørgen Skjeldrum - Eivind Thorsberg - Kåre Andersen. 3.rekke fra v.: Aud Beheim - Kristian Skjeldrum - Øyvind Johansen - Helge Furuvold - Hans Kristiansen - Gunnar Kaspersen - Helge Johansen - Bjørn Hyllseth - Arne Amundsen - Villy Hallerud - Bjarne Knutsen - Bjarne Amundsen

- Helge Kristiansen - Even Engelkor - Arnold Amundsen - Broder Jordbrek. 4.rekke fra v.: Anker Eriksen - Nils Røed - Kristian Gravdal - Arne Jordbrek - Odd Lunda - Hans Halden - Arne Kristiansen - Viola Andersen - Signe Johansen - Tordis Andersen (Åsstuen).

Leie av Rønnehue - eksklusiv medlemsfordel

Rønnehue er en gammel boplass på Vestskauen med tradisjoner og sjel både utvendig og innvendig.

Som medlem av Skoger og Konnerud Historielag kan du glede dine nærmeste familie eller venner med en hyggekveld eller to under helt spesielle omgivelser. Der er det utedo med regnværet i musiskalsk kantate på bølgeblikken. Gjestebordet i den lille stuen med plass til 8-10 personer gir en atmosfære som Maihauget kan misunne oss. Ingen sikringer eller lyspærer som ryker, men parafinlamper som gir en eksotisk stemning mens man venter på at maten skal koke på vedovnen eller gassbluset.

Leien er kun kr 200 pr døgn og inntektene går til vedlikehold av denne viktige boplassen.

Ønsker du å leie, kontakt Erik Juel på tlf. 32887500 eller mobil 95159197.

Reidar Halden på tlf. 32884061 gir deg gjerne mer informasjon om stedet.

Brev til kommunen

Skoger og Konnerud Historielag har sendt dette brevet til kultursjefen i Drammen kommune:

«Skoger og Konnerud bydeler – registrering av bygninger, miljøer og gjenstander med samfunnsmessig og historisk verdi.

Skoger og Konnerud Historielag er opptatt av å bevare og formidle historien til de to bydelene som er vårt virkeområde – Skoger og Konnerud. Vi er kjent med at Drammen kommune har foretatt registrering av blant annet bygninger av historisk verdi i andre bydeler i Drammen.

Vi ber om at kommunen foretar tilsvarende registrering i våre to bydeler.

Skoger og Konnerud Historielag vil gjerne bidra aktivt til at registreringen gjennomføres.. Registreringen bør ende opp med en diskusjon om hva som skal sikres eventuelt vernes/fredes inn i en framtid.

La oss peke på noe av bakgrunnen for vår henvendelse.

Konnerud er et gammelt gruvesamfunn, med en lang og interessant historie. Det ble satt sluttstrek for gruvegruften for rundt 100 år siden.

I dag er lite tilbake av det som eksisterte i gruvediden. Vi er faktisk på overtid i forhold til å bevare historien, derfor er det en utfordring for nærmiljøet og ikke minst kommunen vi er en del av, å ta tak i det som er ønskelig å bevare.

I dag er Stiftelsen Konnerudverket eier av gården «Bygningen» i Gruvegata. Dette er trolig blant byens eldste gårder med opprinnelse tilbake til 1750-1770. Det samme gjelder den opprinnelig hovedbygningen på «Fosserud» ved Stordammen, fra samme tidsepoke.

Tidligere har vi i brev til Drammen kommune – april i 2005 – tatt opp gjennomføringen av kommunedelplanen for Verkenselva, med spesiell påpeking av Ifferts dam som et verneverdig kulturminne. Svar savnes. Vi vil gjerne understreke det positive som ligger i intensjonene om gjennomføringen av planen da den ble vedtatt for mer enn 10 år siden. Bortsett fra oppdemming av Hammerdammen har lite skjedd. Vi ønsker en aktiv og faktisk handling fra Drammen kommunes side. Vårt historielag stiller mer enn gjerne opp.

I Skoger har historielaget i samarbeid med Selvik Bruk A.S. sørget for å restaurere og vedlikeholde plassen Rønnehue inne på Vestskogen slik at dens historie og bygninger er bevart for etterleken. I år har vi tatt på oss ansvaret for å restaurere gårdssaga på Skjeldrum i Skoger, slik at ettertiden kan oppleve hvordan sagdriften foregikk et par menneskealdre før vår tid. Skoger og Konnerud Historielag har en egen bygdesamling lokalisert til Borge gård hvor vi har samlet redskaper og utstyr fra jord-skogbruk og annen virksomhet i Skogerbygda.

Vi mener og tror det er så mye mer som bør interessere i en registrering, derfor ber vi om at den gjennomføres.

Vi mener Drammen kommune har et ansvar for å gjennomføre en slik kulturregistrering. Vi ønsker en rask respons på vår henvendelse. Som nevnt: Vi stiller oss positive til å bidra med kunnskaper og ressurser bare Drammen kommune tar ansvar og setter seg i førersetet!»

Innholdet i brevet trenger ingen ytterligere kommentarer. Så håper vi på en positiv tilbakemelding på et initiativ som vil bringe oss videre i arbeidet med å bevare vår lokale kultur – for etterleken.

Ole Kr. Mortensen

Kjære medlem!

Historielaget står foran store utfordringer utover året. Vi er i gang med å restaurere Skjeldrumsaga, vi skal ha vårt årlige arrangement på Rønnehue 28.mai, og vil arrangere en vandring langs Verkenselva 14. juni. I september treffes vi på Skjeldrum for å presentere saga og noe av den Skogerbygda står for. Vi håper på solid oppslutning fra våre medlemmer, og mange sambygdingar ellers. Vi sier ikke nei takk om du vil gi oss et håndslag gjennom noen dugnadstimer. Meld fra til oss i styret. God sommer.

Historielagsnytt

UTGIVER

Skoger og konnerud Historielag. Nr. 1 – mai 2006, 25. årgang. Bladet kommer ut to ganger i året (vår og høst) og sendes samtlige medlemmer i Skoger Historielag. Opplag: 500 eksemplarer.

Historielagsnytt tar i mot stoff og bilder fra Konnerud og Skoger.

STYRET I SKOGER

HISTORIELAG BESTÅR AV

Formann: Ole Kr. Mortensen
Nestformann: Toril Naper Hauge
Sekretær: Per Runar Thoresen
Kasserer: Randi Raaen
Styremedlemmer: Reidar Halden og Gry Strøm Andersen
Varamedlemmer: Bjørn Jonassen og Bodil Bråthen

REDAKSJONSKOMITEE

Leder Per Runar Thoresen, Reidar Halden, Goro Halden og Ole Kr. Mortensen (redaktør)

FOTOKOMITEE

Hans Haveraaen, leder, Åse Blixrud, Ingar Steen, Harald Hindhamar, Tom Hayden og Oscar Hauge

ARRANGEMENTSKOMITEE

Reidun Myhre, Arne Kristensen, Anita Dalen, Per og Anni Isaksen,

TEATERGRUPPA DET DRAMATISKE SELSKAP

President Betty Sønstrød, visepresident Johan Stråle, kasserer Karin Johansen, sekretær Liz Lie. Styremedlemmer Jan Sundby Ekeberg, Gry Strøm Andersen og Kai-Roger Olsen.

LAYOUT/TRYKK

Stiftelsen Aktuell

FORSIDEBILDET

Sett av søndag 10.september. Da skal dette gjenget lage en fin dag på Skjeldrum – med bygdesaga, skogen og dagliglivet i fokus!
Fra venstre: Gro F. Lunda, Gry Strøm Andersen, Linda Skjeldrum, Anne Elise Sand, Per Borge og Tore Engen.
(Foto Reidar Halden)

Skoger og Konnerud
Historielag

Fra Dalen til Olørud parkering

PER RUNAR THORESEN (tekst)
OLE KR MORTENSEN (foto)

Veien inn til «Dalen parkering» ved Villmarkshuset på Stubberud har fått nytt navn. Veien er nå skiltet Olsrudveien og det naturlige folkenavnet på den store parkeringsplassen bør bli Olsrud Parke- ring.

Vi har jo allerede Dalenveien på nedre Konnerud som er godt innarbeidet (nær Kollerudveien) og dette skapte forveks- linger.

På «Dalen parkering» lå det en gam- mel gård som het Olsrud og i 1883 ble gården kjøpt av Syver Knudsen fra Modum. Han giftet seg med Elise Olsen

fra Stubberud. De tok senere etternavnet Dalen og stedet ble etter hvert hetende Dalen. De mest kjente som bodde der etter krigen var Gustav og «farverike» Emma Treholt.

Det var Erik Grinderud som overfor kommunen foreslo navneendringen.

Skoger og Konnerud Historielag har en representant i «gatenavnkomiteen» (rådgivende organ for ordfører) og støttet forslaget fullt ut. Saken er senere behand- let i bystyrekomiteen for kultur og slutt- behandlet i Bystyret. Av dette kan en slutte at navnesaker gies en meget grun- dig behandling og det er neppe mange saker som er behandlet i bystyret med så liten økonomisk konsekvens.

Historielaget om kom- muneplanen

Kommuneplanen for Drammen for perioden 2007-2018 har vært på høring. Skoger og Konne- rud Historielag har sendt sine synspunkter til kommunen innen høringsfristen som var 15. mai. 2006.

Vi har tatt utgangspunkt i det overordnede målet om at kulturen i byen vår skal fungere som en drivkraft i byutviklingen. I uttalelsen peker Historielaget på at dette i høy grad også må gjelde ute i bydelene – og nærmiljøet der. Videre peker vi på det særpreget som finnes i våre to bydeler Skoger og Konnerud i forhold til kultur og histo- rie. I en framtidig arealdisponering er det viktig at dette legges til grunn i planleggingen.

Skoger og Konnerud Historielag understreker også samfunnets rolle som vaktbikkje i forhold til å sørge for at utbyggere ikke forgriper seg på kul- turelle verdier, og at man vektlegger sterkt det forebyggende arbeidet.

Historielaget viser for øvrig til brevet som er sendt kultursjefen i Drammen i januar i år hvor vi ber om at det settes i verk en registrering av kul- turminnesmerker i Skoger og på Konnerud.

Videre ber vi om at det frivillige engasjementet på amatørbasis som blant annet vår teatergruppe står for, bør sikres økonomisk støtte fra kommu- nen. Historielaget foreslår at det i Drammen opp- rettes et kulturhistorisk fellesråd hvor alle histo- rielagene og de som driver innenfor fortids- minnesektoren er med.

Pilgrimæferd gjennom Skoger

Nå skal det synliggjøres hvor pilgrimmene vandre på sin ferd mellom Tønsberg og Oslo. I Drammen er det spesialkonsulent Lars Aaserud i kommu- nens kulturavdeling som har ansvaret innenfor byens grenser. Skoger og Konnerud Historielag er blant de som er konsultert i forbindelse med traseen gjennom Skoger.

Fra Sande og Vestfold kommer pilgrimsleden inn i Drammen og Buskerud ved Skoger gamle kirke, videre til Skoger nye kirke, derfra til Meh- len hvor den fortsetter på skogsti opp til Hellas- hytta og Skolterudsletta. Pilgrimsleden fortsetter så videre mot Blektjern, ned mot Austad gård, over Bikkjestykket til Strømsø kirke, over til Bra- gernes kirke – for så å fortsette Bergstien og Løk- kebergveien til Lier. Lars Aaserud opplyser at det i løpet av sommeren vil bli utarbeidet et kart over pilgrimsleden. Langs leden gjennom Drammen vil det bli satt opp informasjonstavler – og leden vil bli utstyrt med spesielle merkepæler. Den store valfarten vil man neppe oppleve langs leden, men den er et viktig bidrag for å bevare et særegent trekk i vår historie.

Okr.

Representanter fra de forskjellige foreninger i Skoger samlet på Skjeldrumsaga. Fra venstre grunneier Linda Skjeldrum, Gry Strøm Andersen (Skoger og Konnerud Historielag), Per Borge (Skoger Bondelag), Gro Fretheim Lunda (Vestre Skoger Velforening), Tore Engen (Hauk 4H) og Anne Elise Sand (Skoger Sanitetsforening). Einar Beheim (Skoger Skogeierlag) var ikke tilstede. Mange forberedelser må til før dagen - søndag 10. september 2006. (Foto Reidar Halden)

Byggedagen på Skjeldrum i september

Skoger og Konnerud Historielag i samarbeid med Skoger Sanitetsforening, Skoger Skog- eierlag, 4H, Skoger Bondelag, Skoger Bygde- kvinnelag og Vester Skoger Velforening ønsker å starte en årlig tradisjon med en dag på sensommeren der kulturen i vårt distrikt står i fokus. Kryss av søndag 10. september. Det er da det skjer.

Vi ønsker å vise fram mangfoldet i vårt

distrikt og sammen med lokale lag og foren- inger vil vi skape distriktets egen «festival». Dagen skal gi kulturtilbud til barn og voksne. Det blir aktiviteter som mange i dag ikke er kjent med. Målet er at barn og voksne skal få kunnskap og interesse for aktiviteter i nær- området.

Årets arrangement har Skjeldrum saga som hovedfokus. Denne saga ligger på går-

den hos Linda Skjeldrum. Av andre aktivite- ter nevnes å bla. lefsebaking, snekring, bin- ding av kornband og mye mer. Gården ligger flott til med utsikt over Skogerbygda og med flotte turmuligheter innover skogen.

Alle lag og foreninger håper at det er mange som møter opp denne dagen, og at det gir grunnlag for å videreføre et årlig arrange- ment.

Gry

Dette skjer med Skjeldrum saga

AV OLE KR MORTENSEN

Hva vil skje med Skjeldrumsaga denne våren og sommeren? Første fase vil være å restaurere saga slik at de historiske verdiene dette representerer blir sikret. Til dette har Skoger og Konnerud Historielag fått 75.000 kroner av Sparebanken Øst, og vi vil søke om ytterligere støtte i år.

Når dette arbeidet i hovedsak er gjen- nomført, forhåpentligvis i løpet av en to års periode vil man vurdere om det er praktisk mulig og ønskelig ut fra sikkerhetsmessige og økonomiske vurderinger se nærmere på en demonstrasjons – og visningsbruk.

Skoger og Konnerud Historielag etable- rer et eget prosjektutvalg ledet av Reidar Halden med ansvaret for å organisere restau- reringen som vil skje i nært samarbeid med personer som har kompetanse på byggverk i historisk perspektiv og med tanke på at det opprinnelige skal bevares innen forsvarlige rammer.

En første presentasjon vil som nevnt bli gjennomført 10. september 2006

Etter samtale med eieren, Linda Skjel- drum, er vi enige om at vi skal utvikle videre ambisjonene om å etablere et lite informasjonssenter tilknyttet saga. Det betyr at vi vil bygge opp igjen materiallageret og

flisrommet som er revet, og innrede det som et infosenter. Her vil vi søke å samle utstyr og materiell for øvrig som er knyttet til sag- bruksdrift. Vi skal lage en foto/illustrasjons- utstilling, som blant annet forteller gangen i skjæreprosessen. Bakgrunnen for at vi ønsker å gjøre dette er at vi ønsker å benytte saga i arbeid inn mot skoleverket i et sam- funnsmessig perspektiv. Til dette arbeidet vil vi naturligvis å trenge bistand fra de som faglig sett arbeider med tømmer og skog, og vil blant annet invitere Skoger Skogeierlag til en dialog.

Fra Keiseren til Olaf Rustand

I flg. det Nye testamente Lukas 2,1: Det skjedde i de dager at det gikk ut en befaling fra Keiser Augustus om at hele verden skulle innskrives i manntall. Slik lød det for vel 2000 år siden. Betlehem lå langt herfra og det er vel tvilsomt om vi her i Skoger og Konnerud fikk med oss denne ordren. Imidlertid fikk vi i Norge den første folketellinga i 1801 - for vel 200 år siden. Senere ble det holdt folketellinger ca hvert 10 år og den siste folketellinga hadde vi i 2001.

AV PER RUNAR THORESEN

Olaf Rustand på Stubberud (for øvrig medlem av det første styret i Skoger Historielag) deltok i en kommunal folketelling på begynnelsen av femtitallet. Tellinga foregikk i 1952/53. I flg. opplysninger fra statistisk sentralbyrå var det en nasjonal folketelling i 1950 og den lokale tellingen i 52/53 var en forsinket telling som hørte til den nasjonale.

Mens vi i den siste tellingen i 2001 fylte ut skjemaer var tellingen i 52/53 basert på personlig hjemmebesøk av tellerne. I den første tellingen i 1801 ønsket man bl.a. oversikt over hvem som skulle innrulleres i de militære ruller, men dette var neppe begrunnelsen i 1950.

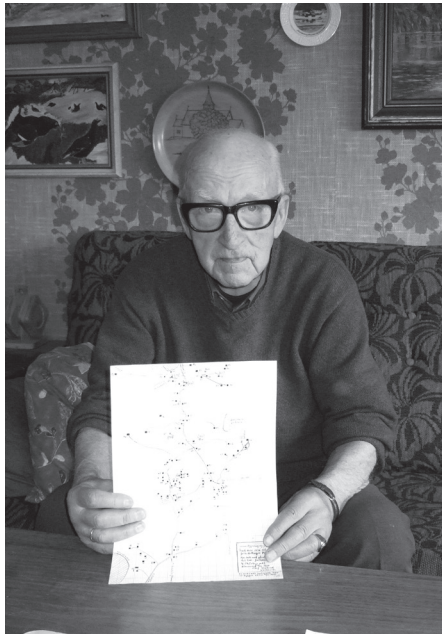
Skolebestyrer Olaf Haveråen

Det var tidligere bestyrer på Konnerud Skole Olaf Haveråen som hadde fått det kommunale ansvaret med å telle på Konnerud. Jobben var nok for stor og han overlot til Rustand jobben med å telle det meste av det som lå ovenfor skolen. Dvs. Stubberud, Grubegt og Konnerudkollen. Det var ca 100 husstander i dette området og Rustand viser oss sirlige håndskrevne oversikter over hver husstand og egentegnet kart over boligene. Begrunnelsen for folketellinger har jo hatt mange uskyldige formål opp gjennom tidene, men det er heller ingen tvil om at myndighetene også har ønsket kontroll over befolkningen med tanke på ulike former for skattlegging m.v.

Hundeskatt.

Man registrerte boligen, eier og øvrige husstand. Videre leieboere og hunder. Sistnevnte hadde nok sammenheng med «hundeskatten» og Rustand kan fortelle om mange krumspring i forbindelse med dette. Noen hadde bare «lånt» hund, mens andre ikke hadde hund lenger, men det var ikke så enkelt når hunden bjeffet fra uthuset på den fremmede. Leieboere eller ikke hadde vel også noe med skatt å gjøre mener vi å huske.

Artikkelforfatteren var avisgutt midt på femtitallet i det samme området som Rustand hadde folketelling og begge hadde

Olaf Rustand sørget for at folk på indre Konnerud ble registrert i folketellinga.

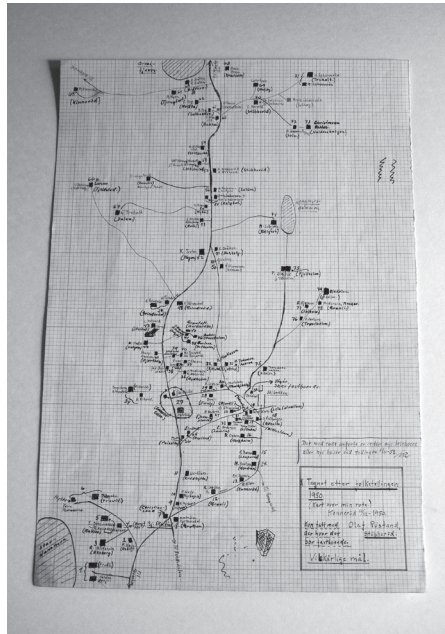
derfor god lokalkunnskap om personer som ble om-erindret i en meget trivelig mimrestund hos Rustand.

Sprit og pene damer

Rustand minnes han var inne på Øvre Kollen innerst på Konnerudkollen i minus tyve grader hos Elise og Ola Kollen som satt klistret inntil en sprengfyrt vedovn. Det var så varmt at Rustand måtte sette seg i den andre enden av stua. Sent en kveld kom han til en annen plass hvor en ung pen jente møtte ham i døren og sa: «Du, jeg er aleine hjemme jeg» Ja vel sa Rustand og snudde og gikk. Slik oppfører man seg når man kommer fra et «møblert hjem» som det heter.

En «einstøing» som bodde i ei hytte i området var en lokal spritprodusent, men det var ikke Rustand's jobb å sjekke slike forhold. Imidlertid hadde han ikke stemmebånd som gav gode verbale resultater og i tillegg var han antagelig vossing eller sogning så Rustand gav opp å skjønne hva han sa.. Han gav han skjemaet og ba han fylle ut selv.

Han husker også godt han var innom

Dette kartet ble laget av Olaf etter folketellinga i 1950.

»Konnerudkollen Turisthotell» som den gang ble leiet av Europahjelpen og Sosialdepartementet.

Betaling

Man jobbet jo ikke gratis for myndighetene og det ble mange lange kvelder i kulde og snø samt «bomturer» slik at man måtte komme tilbake senere.

I 1952 bodde det 2091 personer på Konnerud og det ble registrert 98 hunder. Betalingen var 25 øre pr. person og kr 1,00 pr hund og for Rustand's vedkommende utgjorde dette kr 155,18 for hele jobben. At hunden var best betalt hadde nok sammenheng med at det var flere personer pr. bolig og ikke minst at det var viktig og få registrert flest mulig hunder.

Eksklusive Gråbeinsletta

Det fremgår forøvrig av dokumentene at Haveråen også registrerte boligene på Gråbeinsletta, men de skulle skilles ut, for folketellingsmessig tilhørte de Strømsgodset den gang

Det var bra fram møte da styret – nærmest – ønsket vel møtt til årsmøtet på Sørvangen.(Foto Reidar Halden)

Et positivt årsmøte

Økende medlemstall, god økonomi og god aktivitet preget sakene på dagsorden da Skoger og Konnerud Historielag holdt sitt årsmøte på Sørvangen midt i mars. Utfordringene man står foran er som styret konkluderte, at man legger til rette for et aktivitetsnivå som tuftes på kvalitet, framfor at man skal bedrive en virksomhet preget av halvferdige prosjekter.

Årsmøtet samlet nær 40 medlemmer. Innledningsvis minnet formannen Ole Kr Mortensen avdøde Øyvind Pedersen og den store innsatsen han hadde lagt ned for Historielaget.

Hovedstyrets beretning fortalte om et aktivt år, og et medlemstall som er i ferd med å runde 400 medlemmer.

Teatergruppa, Det Dramatiske Selskab, rundet 25 års jubileum, og gjennomførte oppsettingen av skuespillet «Kongen av Konnerud» i kulturhistoriske omgivelser ved Hammerdammen i Verkenselva. Rønnehue-dagen ble avviklet med 60 års minne for frigjøringen som tema.

Ellers har arbeidet med å bevare Skjeldrumsaga vært en sentral aktivitet som kommer til å kreve ressurser i årene framover.

Historielaget har i en årrekke hatt en gammel traktor stående på Borge. Etter en dialog med Drammen Museum – og ønske fra giverne på Øvre Eiker- skal traktoren nå tilbakeføres ditt og trolig plasseres på Fossholm i Vestfossen.

Historielaget har overtatt restopplaget av boka om Konnerudverket som er skrevet av

Erik Bjørløw-Larsen og gitt ut av Jo Sellægs forlag. Sammen med restopplaget av vår egen bok «Vandring langs et vassdrag» sitter Historielaget med solid skriftlig dokumentasjon om bergverk- og industrivirksomheten på Konnerud - og langs Verkenselva.

Bygdesamlingen på Borge tilhører også det unike historiske materiell som finnes i Historielaget. Det er tanken å gå gjennom hele samlingen og sette i verk tiltak som øker tilgjengeligheten og kunnskapene om de skattene vi har i samlingen

De enkelte utvalgenes rapporter fortalte årsmøtet om solid jobbing, og mange gjøremål.

På Rønnehue, hvor det nå gis muligheter til utleie til medlemmene, vil man jobbe videre med istandsettingen slik at det blir bedre overnattingsmuligheter i annen etasje. I samarbeid med Selvik Bruk vil man også sette opp ny skigard.. Sti – og boplasskomiteen må gå på en runde med oppmåling av tur- og anvisningsskiltene, da den kvaliteten vi fikk fra leverandøren ikke var god nok i forhold til vær og vind.

Regnskapsmessig ble det underskudd i fjor-året. Det skyldes storsatsingen til teatergruppa og at inntektene fra boksalg ikke ble som forventet. Økonomien er imidlertid meget solid.

Valgene ble gjennomført etter de nye vedtektene. Styresammensetningen og noen enkeltutvalg finner du på side 3.

I løpet av året vil styret invitere til vandring langs Verkenselva 14.juni, til byggedag på Skjeldrum 10. september og det tradisjonelle høstmøtet i november.

Etter at de tradisjonelle årsmøtesakene var klappet inn viste Oscar Hauge gamle bilder fra bl.a. 17.mai på Konnerud, fra bondebryllup i Skoger og fra Store Solum gård.

Reidar Halden og Erling Pedersen hadde laget et bildeprogram kombinert med tekst og fakta om Skøyteklubben Speed som i 50 år har vært et sosialt treffpunkt i Svingen i Skoger.

Referent

Skrevet kirkehistorie

Konnerud har fått sokneprest. Det har bydelene aldri hatt før Finn Kr Marthinsen trådte inn i embetet fra nyttår i år. Dermed er det skrevet historie i Skoger prestegjeld.

OLE KR MORTENSEN (tekst)
REIDAR HALDEN (foto)

Jo, men Konnerud har jo hatt sin egen prest tidligere, vil noen hevde. Det er riktig nok. Vi har hatt hjelpeprest og kapellan opp gjennom historien - meg egen sogneprest har vi først fått nå.

Det hele skyldes en nyordning som er innført i Kirken. Etter hvert vil hvert sogn i et prestegjeld få sogneprest. I Drammen var det Skoger og Konnerud Menigheter som delte på sokneprest, mens det samme er tilfelle i Strømsø og Fjell. Så ble det Skoger og Konnerud som var først ute i byen, og begge sogn fikk sin sokneprest.

Historielagsnytt samlet de to sogneprestene til en liten prat i Konnerud gamle kirke som ble innviet i 1858.

Bjørn Vidar Lie som kom til Skoger som sokneprest i 2001 fikk velge hvilket sogn han ville «bestyre» – og valgte seg Skoger. Blant de som søkte soknepreststillingen i Konnerud Menighet var tidligere stortingsrepresentant generalsekretær i Blå Kors og sjømannsprest, Finn Kristian Marthinsen. Han ble tilsatt i det historiske embetet som Konneruds første sokneprest.

De to sokneprestene vil ha et utstrakt samarbeid når det gjelder de daglige gjøremål innenfor de to sognene i Skoger prestegjeld. Noen vanntette skott vil det ikke være, ei heller snakker man om å hevde eget revir rundt sine respektive prekestoler...Vi ante imidlertid litt uklarhet i forholdet rundt soknegrensa i området ved Skogbrynet og Rådyrtråkket. Kanskje vi får se på det konkluderte, sogneprest Lie da fotograf Halden trakk fram en tidligere «strid» om bydelsgrensa mellom Konnerud og Skoger....

Begge sokneprestene har to kirker innenfor sine menigheter. Lie har byens eldste kirke- Skoger gamle – som ble vigd til St. Olav, og nevnes på 1320 tallet. Marthinsen har Drammens nyeste kirke -Konnerud nye. Den ble innviet som arbeidskirke i 1996.

Som før vil de to menighetene ha sine menighetsråd. - en ordning som ble innført i 1920. Menighetsrådet på Konnerud ledes i

De to sogneprestene fra vårt sitt sogn i Skoger prestegjeld foran alteravla i Konnerud gamle kirke fra 1915 med Jesus og Nikodemus som motiv – Bjørn Vidar Lie (nærmest) og Finn Kristian Marthinsen.

dag av Baste Mondal mens Øyvind Kasperen leder menighetsrådet i Skoger.

Hvilke ideelle mål har så de to sogneprestene for sine respektive sogn?

Finn Kristian Marthinsen svarte slik på vår utfordring: - Jeg har som hovedmål å satse på barna og de unge i menigheten. Vi trenger å styrke dette arbeidet. Barn og unge trenger en ballast på veien videre i livet, og

her må vi bidra. Men vi trenger hjelp av flere frivillige i vår enighet.

Bjørn Vidar Lie uttrykker følgende visjon for Skoger menighet: - Jeg vil gjøre Skoger kirke til hva en sjømannskirke er for våre sjøfolk. Vi ser hvilket samlingspunkt våre kirker i utlandet er, hvilken åpenhet som preger kirken og aktiviteten. Får vi til dette i Skoger, har vi gjort noe viktig.

Natur og kulturhistorie skal sikres

Drammen kommune driver et aktivt oppkjøp av eiendommer for å sikre naturområder for allmennheten – og gjennomføring av Verkenselvaplanen. Det kunne kommunenes naturforvalter Widar Tandberg opplyse under bydelskonferansen som ble avviklet for Konnerud. Arbeidet er i gang med å lage en plan som sikrer det unike området rundt Langmyrdammen.

I en samtale med Historielagsnytt forteller Widar Tandberg at man har en del midler som kan nyttes for oppkjøp av eiendommer som er vesentlige for å sikre sentrale deler av Konnerud til allmenne formål – og derigjennom kulturelle formål, eksempelvis langs ved Stordammen og Svensedammen. En del er gjort. I sommer skal man i gang med å lage en reguleringsplan som skal sikre områdene rundt Langmyrdammen, som for øvrig er en av våtmarksperlene i Drammen. Langmyrdammen var som kjent en sentral vannkilde i Konnerud Vassdrag som sørget for vannkraft til gruve – og industrivirksomheten langs Verkenselva. Derfor er det også viktige kulturhistoriske tiltak som nå er i gang.

Ber om registrering.

Skoger og Konnerud Historielag har i en henvendelse til Drammen kommune bedt om at det tas et initiativ for å lage en kulturhistorisk registreringsplan for bydelene Konnerud og Skoger – på linje med hva som er gjort for andre områder i Drammen.

Historielaget har på nytt pekt på at man må iverksette praktiske tiltak når det gjelder strekningen langs Verkenselva mellom Stordammen og Svensedammen. Dette området har meget høy historisk verdi. Blant annet pekes det på Ifferts dam ved Granstad hvor det bør ryddes og settes opp informasjonstavler. Videre er det nødvendig å sørge for at restene etter pukverk og andre historiske elementer mellom Verkenselva og Jarlsbergveien fra Hammerdammen til Svensedammen blir vernet og ikke ødelagt slik det nå er tendenser til.

Naturforvalter Widar Tandberg sier at det nå er viktig å sikre grunnen slik at man kan komme videre etter de ideelle målsettingene som ligger nedfelt i den vel 12 år gamle Verkenselvaplanen. Dette er imidlertid en sak for politikerne.

Skoger og Konnerud Historielag har sagt seg villige til å bidra med en gjennomføring av planen. Men det betyr at planene må følges opp med økonomiske midler. Under bydelskonferansen på Konnerud ble politikerne minnet om planens eksistens – og Historielagets initiativ for å få gjennomført en total registreringsplan over hva som anses viktig å bevare for kommende slekter.

Fossen ved Granstad er et flott skue – særlig under vårflommen. Like overfor ligger Ifferts dam som Historielaget vil ha fram i lyset –med sin historiske bakgrunn.(Foto:Ole Kr Mortensen.) Innfelt: Naturforvalter Widar Tandberg (Foto: Birgitte Simensen-Berg)

Vandring i juni

Skoger og Konnerud Historielag har lagt opp til en vandring langs Verkenselva 14.juni. Den vil foregå fra Svensedammen og opp til demningen på Stordammen. Følg med på

oppslag om tidspunkt for fremmøte. La oss for øvrig legge til at Stordammen vil bli tappet ned i høst, blant annet for å ta en sjekk på dammuren – og for å prøve å ta knekken på vasspesten.

Ingvaldsåsen skole for 60 år siden

I 67 år eksisterte Ingvaldsåsen skole i Skoger. Etter det har huset vært samlingssted for Saniteten i Skoger. Hvordan var så dagliglivet for de som startet sin skoledag i 1946- og hentet sin sin lærdom gjennom sju år på denne folkeskolen. Hans Haveråen som avsluttet sitt yrkesaktive liv som rektor ved Konnerud skole har skrevet denne artikkelen

Ingvaldsåsen skole ble bygd i 1895, og det var skole der helt til Skoger skole ble tatt i bruk i 1962. Da overtok Skoger Sanitetsforening huset, og det ble bygd større, og da ble det også lagt inn klosett. Så lenge det var skole der, var det bare utedoer.

Da det var skole der, var det klasserom i 1. etasje, ett for småskolen, 1. – 3. klasse, og ett rom til storskolen, 4. – 7. klasse. Mellom klasserommene var det sløydrom og garderobe.

I 2. etasje var det to leiligheter som egentlig var beregnet til de to lærerne som var tilsatt ved skolen. I tillegg var det en hybel.

Da jeg gikk på skolen, fra 1946-1953, bodde Arthur og Liv Solbakken med familie i den største leiligheten, Haldis Ljungquist med sønnen, Dagfinn, i den andre. Lærer Andreas Ertzeid bodde på hybelen. Da Haldis som var enke, og Ertzeid, giftet seg i 1951, flyttet de sammen i den store leiligheten etter at Solbakkens flyttet opp i huset til veivokter Peder Berntsen. Hybelen ble lagt til den leiligheten. Sløyden ble etter det flyttet opp i leiligheten til Haldis.

Skolen var en såkalt 4-delt skole, dvs. at 1. klasse var alene, så gikk 2. og 3. klasse sammen. Disse klassene hadde Margit Brattås, som sammen med mannen, Elling, drev et lite småbruk ved Fjellsveien.

4. – 5. klasse gikk sammen, og 6. og 7. klasse gikk sammen. Disse klassetrinnene hadde Andreas Ertzeid. På denne måten gikk vi i løpet av skoletiden sammen med tre ulike alderstrinn. Da jeg f. eks. gikk i 4. klasse, var vi sammen med de som var ett år eldre. Neste år var vi selv i 5. klasse, og da gikk vi sammen med de som var ett år yngre. På denne måten ble vi veldig godt kjent med hverandre.

Vi gikk annenhver dag på skolen. Det var ikke undervisning i engelsk for alle. Det var frivillig om en ville ha det, men hvis en ville gå videre etter folkeskolen, som det ble kalt den gangen, for gå i realskole eller gymnas, måtte vi ha engelsk. Dette hadde vi to timer på kveldstid tirsdager og torsdager med Odd Steen. Han var bankmann, men underviste i engelsk på kvelden. Sløyd hadde vi på ettermiddagen på onsdager. Jentene hadde håndarbeid med fru Brattås. Skolekjøkken hadde bare jentene, og de var da på Nøsted skole ved Svelvikveien en ettermiddag i uken. Det er ikke helt riktig at vi som gikk videre, bare gikk på skolen annenhver dag.

Siden vi i utgangspunktet hadde færre timer enn skoler som var fulldelte og hvor elevene gikk hver dag på skolen, hadde vi mye hjemmekser. Eksamensresultatene var imidlertid ikke dårligere enn på store skoler. Dette viste en særoppgave jeg tok på lærerskolen.

Siden to og to klassetrinn gikk sammen etter 1. klasse, ble undervisningen litt spesiell. Vi var ca. 20 elever i klasserommet samtidig. Vi var 10 stykker på mitt klassetrinn. I regning, (matematikk het det først når en kom i realskole eller gymnas) og norsk ble vi undervist på ulikt nivå. Læreren gikk gjennom nye ting med det ene klassetrinnet mens de andre jobbet med sitt.

Læreren måtte hele tiden vite hva han hadde gått gjennom i f. eks. 4. - 5. klasse i historie. Neste år kunne han ikke ta det sammen stoffet, for da ville jo de som hadde gått i 4. klasse året før, høre det samme om igjen.

Vi hadde jo ingen gymsal eller skolekjøkken den gang. Gymnastikken var at vi om sommeren tok idrettsmerket nede på «Prestegårds-sletta» eller bare «Sletta», som vi sa. I friminutene slo vi ofte ball. Det var veldig artig når vi kunne slå ballen over taket på stallene som sto mot kirken. Disse lå på andre siden av veien som går til Mehlen, så det var ganske langt. I disse stallene var det plass til mange hester når folk skulle i kirken. Det var ikke biler den gang kirken ble bygd i 1885.

Om vinteren var vi på ski nede i Sandbakene. Andreas Ertzeid var fra Farsund, og noen kløpper på ski var han ikke, men vi var et par ganger i året på ski i skoletida. Utenom skoletida var vi ofte der nede. Det var små hoppbak-

ker som vi selv trakk opp og bygde hopp av snø. Noen hoppet der, mens jentene i klassen og noen gutter lagde en liten slalåmløype. Det var ingen som hadde slalåmski, men vi hadde det moro likevel.

Ellers i friminuttene akte vi mye. Vi hadde rattkjelker, og disse fikk vi lov til å bruke. Det var ikke store biltrafikken, men vi var heldige, og det var ikke uhell noen gang selv om vi krysset Fjellsveien i ganske stor fart. Veivokteren var ikke så populær blant oss ungene. Det var fordi han strødde veien slik at det ble dårligere å ake. Jeg minnes at vi sa til han at han måtte huske at det var hester med slede som skulle fram, slik at han bare måtte strø på en side. Jeg kan ikke huske at vi nådde fram med argumentene våre.

Vi møttes også ofte om kveldene, og da akte vi enten i Steinsdalen, ned til Fagerheim eller forbi Skoger stasjon. Det var skikkelig moro når det var isete veier.

Noen hadde lang skolevei, lengst var det nok fra Bjørnerudkroken, men de som bodde på Gjerpen, Hanevold og i Mehlen gikk til Ingvaldsåsen skole. De som bodde ved Fagerheim, gikk en tid både på Eikhaugen, en kort stund var de faktisk på bedehuset ved Fagerheim, i tillegg til Vestbygda og Ingvaldsåsen. Da de gikk på Vestbygda, ble de kjørt i drosje av Gustav Sørsdal.

Vi som gikk sammen for over 50 år siden, møtes til «klassefest» med noen års mellomrom. Da er vi også flere klassetrinn sammen. Da blir det mye mimring om gamle dager om opplevelser vi hadde på skolen.

Dette viser elevene ved Ingvaldsåsen skole i 1955

1.rekke fra v.: Svein O. Steen - Vidar Sandberg - Dag Bomann - Vidar Sandbeck - Oddvar Johansen - Tore Hoven - Berit Daniel - sen - Jorunn Johnsen - Astrid Bråthen - Svanhild Sandbeck - Inger Lise Hansen - Turid Kjellebold - Eli Karin Horgen - Oddvar Hansen - Jan Hagen - Asbjørn Tørvi - Einar Johansen.

2.rekke fra v.: Rudolf Johnsen - Åge Ramsfjell - Svein Bjørnerud - John Johnsrud - Knut Engeland - Kjell Jan Gustavsen - Arild Johansen - Astrid Grøtterud - Betty Lubeck - Randi Hansen - Britt Fjære - Ingeborg Kortvedt - Terje Hindhammer - Harald Bråthen - Kristian Tjugum - Dag Breda Ruud - gutt ukjent - Anders Espedokken.

3.rekke fra v.: Torgim Wang Eriksen - Johnny Kortvedt - Tor Bjørnerud - Ivar Tjugum - gutt ukjent - Per Heggbon - Eva Kristiansen - Gerd Karlsen - Eivy Steen - pike ukjent - Anne Fjære - Øistein Wang Eriksen - gutt ukjent - Eivind Kristiansen - gutt ukjent.

4.rekke fra v.: Grete Emberland - Gerd Johansen - Birgit Johnsrud - Torill Larsen - Toril Anderson - lærer Brattås - lærer Ertzeid - pike (Anderson) - Inger Karin Johansen - Klara Langvamsbråten - Tone Horgen.

Lærere : Andreas Ertzeid og Margit Brattås.

Bildet forteller historien

OLE KR MORTENSEN

Det er ingen tvil om at bilder skaper engasjement, og at ethvert motiv har sin historie. I Skoger og Konnerud Historielag merker vi et økende engasjement rundt vår fotosamling. Arkivsjefen personlig, Oscar Hauge, har etter hvert blitt en etterspurt – og opptatt mann. I løpet av det siste halve året har han vært gjest i fem foreninger i Skoger og på Konnerud – og vist fram deler av den unike bildesamlingen vi etter hvert har etablert. Foreningen han har gjestet har vært Skoger Bondelag, Konnerud Pensjonistforening, Rotary Konnerud, Konnerud Sanitetsforening – og årsmøtet i Historielaget.

Oscar Hauge kan fortelle at vi nå nærmer oss 2000 bilder. Han oppfordrer spesielt foreningslivet i våre to bydeler, Skoger og Konnerud, til å ta kontakt slik at vi kan få en god dokumentasjon på mangfoldet i den frivillige innsatsen som har skjedd opp gjennom tidene.

Blant annet er tanken å etablere en egen avdeling for idrettshistorie, og i Bondelaget akter man å få i sving en egen fotokomiteé for å samle bilder til vårt historiske arkiv.

For å lette mulighetene for registrering av bilder, planlegger man fra høsten å arrangere innleveringsdag en gang i måneden. Da vil folk kunne komme med sine fotos som umiddelbart blir skannet inn i vårt dataanlegg, og folk slipper å levere inn bildene, men kan ta sitt kjære minne hjem umiddelbart. Følg med på oppslag.

Har du et bilde – eller flere som har sin historie – av gammel eller ny dato – ta kontakt med fotogruppa i Skoger og Konnerud Historielag, arkivsjefen Oscar Hauge treffer du på telefon 934 97 785 – eller 32 88 40 86 – eller du tar kontakt med et av medlemmene i fotokomiteen. Navnene finner du på side tre.

På disse to sidene har vi valgt ut noen bilder som viser mangfoldet i det fotohistoriske materialet du finner blant nær 2000 bilder i Historielagets arkiv.

Den første radio: Dette er motivet som forteller om øyeblikket da de første beboerne på Indre Konnerud for første gang kunne lytte til en sending på radio. På bildet ser vi Sigrid Treholt, født Li og Jenny Stubberud.

Tidligpoteter: En gråtass, Ferguson 1952 modell, på vei ut i åkeren med mannskap og settepoteter. Fra venstre Per Kr. Ramnæs, Ingar Steen, Bjarne Steen, Jan B. Steen, Inger Lise Bjørnerud, f. Steen. Kassene bak på traktoren inneholder tidligpoteter med groer.

Slåttonna: Dette bildet er tatt på Engene som lå under gården Store Solum i Skoger, og forteller med all tydelighet at høying og slåttonna er dagens dont. Låven på bildet er revet, og bare innhuset – ikke med på bildet – står tilbake. I dag er det Esso stasjonen ved E18 som dominerer eiendommen. Årstallet for bildet er ukjent.

Björgesetra: Motivet er hentet fra Björgesetra, og en sommer rundt 1930. Fra venstre står Simen Horgen, Olaf Haveråren og Netta Gravdal. De to øvrige budeiene på bildet er ukjente

Historien «ruller» videre – kanskje?

Hva ser du på bildet? Se nøye på bildet som følger denne artikkelen. Det hadde vært fristende med en gjettekonkurranse om hva dette bildet viser. Vi har testet bildet på ganske mange voksne personer mellom 60 og 85 år som vi trodde hadde et forhold til en slik gjenstand, men svært få hadde noen mening om hva bildet forestiller.

AV PER RUNAR THORESEN (tekst)
REIDAR HALDEN (foto)

Den største overraskelsen fikk vi når bildet ble forelagt museumsfaglige personer som også klødde seg i hodet og ristet oppgitt på de konservatoriske grå cellene.. Nei dette hadde de ikke sett før.

Gjenstanden står i et hus hos Per Jensen på Sagbakken ved Svingen i Skoger. Eierne av huset skal innrede arealet til annet bruk og har gitt bort gjenstanden til Skoger og Konnerud Historielag. Bildet er tatt av Reidar Halden slik gjenstanden står i dag.

Tilfeldighetene førte til at artikkelforfatteren som er medlem av redaksjonskomiteen gjenkjente gjenstanden og dens bruksområde umiddelbart ved første øyekast. En helt lik og tilsvarende gjenstand befant seg i min barndom på gården Lesperud i Grubegt. der min tante og onkel Elida og Guttorm Thoresen bodde.

Rulle

Gjenstanden er rett og slett en rulle og en rulle er noe man brukte for å slette større plagg som laken, dynetrekk, duker etc. Du har sikkert sett andre varianter og mindre utgaver med sveiv etc. og kanskje også hjulpet dine foreldre eller besteforeldre med å rulle.

På bilder ser du nærmest en «hengehuske» med en stor stein. Duker og laken ble rullet rundt de runde stokkene du ser og disse ble lagt over det vannrette bordet i bunnen og under «hengehusken». På toppen ser du et håndtak som løftet «husken» opp eller ned og når man skulle rulle ble «hengehusken» senket ned og skjøvet frem og tilbake mens stokkene rullet tilsvarende frem og tilbake og gjorde lakenet slett og fint. En var avhengig av en viss tyngde og derfor den tunge steinen. I min barndom bodde vi like ved tante og onkel og min mor lånte denne rulla når hun hadde hatt storvask som det het. Rulla var stor og tung og kunne ikke flyttes, så vi bar rullekærne bort til tante og onkel eller brukte tril-lebåren hvis det var mye..

Morsom lek

En av grunnene til at jeg var med på dette, skyldtes at jeg som liten gutt fikk sitte oppe i «hengehusken» (ved siden av steinen) mens

mor rullet. Det var greit med litt ekstra tyngde og så var det jo skikkelig gøyalt når hengehusken» svinget frem og tilbake. Litt «hugærn» ble en vel også så vidt jeg husker.

Jeg vet ikke hvor lenge man brukte denne, men selv var jeg med på dette på slutten av førtiårene, - kanskje 1948-49. Etter hvert ble en vel for stor til denne leken men jeg tipper at Rulla var i god bruk til langt opp i femtiå-

rene.

Vet du noe om en slik rulle?

Som nevnt innledningsvis var det ikke lett å finne ut så mye om denne rullen, men en av konservatorene vi var i kontakt med antar at rulla kunne ha en alder på ca 100 år. Kjenner du en slik utgave av en rulle, så ta gjerne kontakt med redaksjonen.

Barndomsminner fra Konnerud

Ellen Øvre Luckmann som nå bor i New York oppdaget at Lions julemerke i 2003 var tegning av et hus på Konnerud som i mange år var hennes hjem, nemlig Fredholt sykehjem.

AV TORIL NAPER HAUGE

Da hun kom hjem til oss for å få et bilde, fant vi straks ut at hun hadde mye å fortelle om fra den tiden familien bodde her på Konnerud. Ellen har sendt meg sine minner og tanker, som jeg nå har forsøkt få samlet i denne lille artikkelen.

«Min familie flyttet til Konnerud ca. 1950, og en av grunnene var at min bror hadde astma. Konnerud var kjent for sin sunne, friske luft, og jeg husker og at det var et hjem for astmatikere der opp. Min far ble direktør på Drammen Jernstøberi, etter min bestefar døde. Min mor Ingeborg Ringstad var datter av Jørgen Ringstad som kjøpte Støperiet og utviklet bedriften til å bli en stor og viktig bedrift for Drammen. Min far var en mann med mange flotte og gode ideer. Min bestefar utviklet bl.a. kjøleanlegg på norske skip, som ble bygget på Gøtaverkene i Sverige. Min far overtok bedriften da min bestefar døde. De anla blant annet fryseanleggene på Jordal Amfi og Bislett i Oslo. Jeg husker godt jernovnene og jerngrytene som ble laget på støperiet. Jerngrytene var enten sorte eller hadde emalje på

utsiden og inni. Fargene var lyseblå og lys gyllen. Vi hadde en jernovn på kjøkkenet på Fredholt, så når strømmen gikk, hadde vi alltid varmt vann og flotte kokemuligheter.

Fredholt var et praktfullt hjem. I mine minner var terrassen alltid full av sol, så der tilbrakte vi mye tid. Mine foreldre tok alltid sin aftenkaffe på terrassen. Under terrassen, husker jeg, var det en stor susterne, hvor alt regnvannet samlet seg, så vann var det og alltid nok av.

Minnene fra Konnerud er mange og gode. Om høsten plukket vi masse bær, blåbær, tyttebær, ville bringebær og en del sopp. Vi hadde en deilig hage med forskjellige bær som mor høstet og laget verdens beste syltetøy. Om vinteren hadde vi god plass til å gå på ski rundt på eiendommen, og vi hadde sannelig en hoppbakke også! Jeg husker de flotte turene til Stordammen der vi sto på skøyter. Å ta bussen til skolen var ikke lov. Jeg hadde vær så god å ta sparken, gå eller gå på ski. Om sommeren kunne vi heldigvis få ta sykkel. Far var flink til å gå på ski sammen med oss barna, og da vi kom hjem fra en slik tur, tok vi først badstue og så var det deilig mat å få.

Jeg gikk på Konnerud barneskole, og sko-

lestyrerens navn husker jeg var Olaf Have-
raaen. Det jeg husker spesielt er fra femte klasse. Vi hadde en alle tiders lærer, han ga oss nemlig veldig lite lekser. Han lot oss være mye ute å spille fotball, roeball, og om vinteren gikk vi mye på ski. Så kom lærer Jahren, og da ble det andre boller!! Vi var alle på «strykens rand», men han fikk oss på rett kjø igjen! Han lærte oss engelsk, og jeg syntes det var storveis, for når far kom hjem med engelske blader om filmstjerner og sånt, så fikk jeg brukt mine kunnskaper.

Skolefane

Da Konnerud skole bestemte seg for at de skulle ha skolefane, ble alle elevene spurt om de kunne komme med forslag. Min far var tegner, utdannet ved Schule Reihman i Tyskland, og tegnet et par forslag til fane. Min bror Bjørn fikk velge hvilket forslag som skulle vises, og den som han valgte, vant. Fargene var gul og blå, og med et ekorn på. Førstepremien husket jeg godt, det var Snorres Saga.

I kirken

Jeg ble konfirmert i Konnerud kirke, og jeg husker min far, som aldri gikk i kirken ellers, var mektig imponert over presten som ikke bare talte om kristendommen, men om det livet som nå lå foran oss. 25/9-1955 ble jeg altså konfirmert.

4 år gammel begynte jeg på danseskolen, Fru Barres danseskole, Erik Werner (Drammens Glassmagasin) og jeg fikk den store ære å åpne det første ballet i Drammen Børs etter krigen Jeg er blitt fortalt at jeg skrek forferdelig da jeg vant en kransekake fra Bøhms bakeri! Jeg ville heller ha en ball som alle de andre fikk.

Jeg fortsatte på videregående skole i Drammen og mistet kontakten med mange av mine barndomsvenner fra Konnerud. Minnene fra min barndom på Konnerud er gode minner.

Slik så Fredholt ut da det var direktørbolig for Drammens Jernstøperi, og Ellen Øvre og hennes familie bodde der.

Dette er 7.klasse ved Konnerud skole fra 1954. Historielagsnytt har fått bildet utlånt fra Roar Blomholt som gikk sammen med Ellen Øvre på folkeskolen.

1.rekke fra venstre: Ellen Øvre, Eva Amundsen, Vencke Jensen, Berit Myrvold, Eva Ringdal, Liv Pedersen, og Else Marie Brudheim, lærerinne Echolt, lærerinne fru Gjestvang, Jorunn Svendsrud, Anne Lise Bache, Magnhild Straume, Gunvor Solbjørg, Anne Lise Mathisen, Inger Dahler og skolestyrer Olaf Haveraaen.

3.rekke: Roy Andreassen. Petter Brenden, Jan Tollefsen, Roar Blomholt, Odd Andersen, Åge Lindberg, Odvar Karlsen og Lærer Jahren.

4. Rekke: Svein Tollefsen, Leif Erik Fjellvang, Arne Kristensen, Karl Erik Solberg, Vidar Nordahl, Svein Erik Wike og lærer Oddveig Jahren.

Dette er 15 av 17 personer som skal spille rollene. Kai-Roger Olsen (Ytterst til venstre) har skapt i «Arven». Stående med gitar er instruktør Rolf Ødegård.

«Arven» – et spill om 68-erne

Du kan oppleve det på Rønnehue søndag 28.mai

68-erne hva sto denne generasjonen for, hvor gikk de og hva ble de til? Dette er tema for skuespillet teatergruppa i Skoger og Konnerud Historielag – Det Dramatiske Selskap - framfører på Rønnehue inne på Vestskogen i Skoger søndag 28. mai. Med andre ord et historisk spill i en litt annen sjanger enn vi har opplevd tidligere år. Lederen av teatergruppa, Betty Sønstrød, lover en forestilling med skjemt og alvor. «Arven» er stykkets tittel.

Det er også denne gangen Kai-Roger Olsen som har skrevet stykket – og «format» persongalleriet som består av 17 amatører. Rolf Ødegård fra Åskollen, kjent fra Drammens musikkkliv og oppsetninger av musikkspill blant annet på Gulsbogen gård, har vært instruktør for stykket. Så vel forfat-

ter som instruktør har sentrale roller i stykket.

Slik formulerer forfatteren Kai-Roger Olsen utgangspunktet for det som skal skje på scenen på Rønnehue, når «Arven» dras i gang den siste søndagen i mai:- Skuespillet handler om en gruppe mennesker om møtes på et nedlagt byhotel. De har mottatt et rekommandert brev der de blir bedt om å møte på en bestemt adresse på en bestemt dato. I brevet kan de lese at de skal bli forelagt en arv. Brevet er uten avsender, og det står ingenting om hvem eller hva de skal arve.

Etter hvert framkommer det at dette er mennesker som har vært en del av den radikale 68-generasjonen, der slagord som «Make love, not war!» –og «Flower power» var en del av levereglene. Den gang var de i opposisjon til de som styrte og stelte, både

her til lands og utenlands. De var i mot krig og kapitalisme og for makt til folket, fri sex og livsutfoldelse

Skuespillet som spilles i nutid, vil gi glimt av hva denne generasjonen var, hvor de gikk og hvem de ble til. Blant figurene finner vi direktøren og hans kone, vaktmestere, en ugift butikkeier, «hippien» som fortsatt henger igjen på sekstitallet, journalisten, datakonsulenten, en fin frue og bomsen for å nevne noen.

Teatergruppas leder Betty Sønstrød kan fortelle at det ligger en snau vinters regelmessige øvinger bak når teppet går opp 28.august. Som oss andre håper hun på flott vær og stemning på Vestskogen denne store dagen for Historielaget og Det Dramatiske selskap.

Årets taler ved bautaen ved Laukolltjern er politimester Christine Fossen.

Programmet på Vestskogen 28. mai 2006

- 09.00** Grinda i Andorsrud åpnes.
- 09.30** Turistforeningen starter fra Andorsrud.
- 12.00** Samling ved Vestskogjegernes bauta, Velkommen. Kaptein Andreas Devlin
- 12.15** Tale ved politimester i Nedre Buskerud politidistrikt, Christine Fossen. Fedrelandssalmen.
- 12.35** Telemark og HV-distrikt 03 - demonstrasjon av utstyr

- 14.00** Rønnehue: Teatergruppa i Skoger og Konnerud Historielag, Det Dramatiske Selskap, oppfører skuespillet «ARVEN», av Kai-Roger Olsen. Entre kr.100.- Barn under 12 år gratis. Mineralvann, kaffe, vafler og lignende fås kjøpt.
- 17.00** All ferdsel på veiene opphører. Grinda i Andorsrud blir stengt.

Tekst: Ole Kr Mortensen, Foto: Reidar Halden